

Đề bài:

Năm nay em đạt
kết quả cao trong
học tập nên bố mẹ
cho em về thăm quê
và em có dịp tham
quan một cảnh đẹp
hoặc một di tích lịch
sử ở quê hương. Em
hãy tả lại cảnh đó.

Bài làm 1

Mùa hè năm nay em đạt kết quả trong học tập nên được bố mẹ cho về quê thăm bà nội, em mới nhận ra vẻ đẹp rất riêng của miền quê khi được ngắm một buổi sáng quê yên ả và thanh bình với những cánh đồng lúa được mùa vàng ói, vạm vỡ, căng đầy sức sống.

Mặt trời lên như một khuôn mặt hồng hào, rạng dần từ sau những rặng tre xanh ngắt đầu làng. Em tưởng tượng như có một ngọn đèn pha từ dưới bầu trời quê ban mai sáng dần và hình như là có màu hồng đã chuyển sang màu vàng lúc nào không biết. Trời trong xanh, cao vợi vợi. Một vài cánh chim chao liệng, tiếng hót trong trẻo, ngân vang trong ánh nắng ban mai. Đang mùa thu hoạch nên mới sáng sớm cánh đồng quê đã đầy ắp tiếng cười, tiếng nói của các cô bác nông dân. Cánh đồng lúa chín rục lên, óng ả. Lúa ăm ắp khắp nơi. Kín ô, kín bờ, và có lẽ chỉ phân biệt được những khoảnh lớn bằng các rặng phi lao vút cao, nối dài trên các bờ kênh lóng lánh dưới ánh mặt trời ban mai.

Hương lúa chín dịu dịu, thoang thoang, lan tỏa trong mùi bùn đất ngai ngái, mùi cỏ khô nồng. Tháp thoảng trên triền đê bao quanh cánh đồng là những con trâu đang thong dong gặm cỏ. Con nào con nấy mình tròn căng da đen bóng nhẫy. Lũ trẻ đứng đỉnh ngòi trên lưng trâu, trong tay đứa nào cũng cầm sẵn một cánh diều giấy. Gió lên mạnh dần, mạnh dần. Không ai bảo ai, những đứa trẻ đồng loạt rời lưng trâu, chạy lên đê, bắt đầu chơi trò chơi thả diều. Những cánh diều mỏng manh theo gió lên cao. Tiếng sáo diều vi vu, vi vu trong tiếng hò reo nghe vang dội cả cánh đồng. Mặt trời lên cao dần, ánh nắng rục rỏ tỏa xuống cánh đồng, từng đám mây bay nhẹ, chim chao mình bay liệng, thỉnh thoảng lại hót lạnh ríu ran. Trên các cánh đồng, tiếng liềm đưa xoèn xoẹt. Tiếng gọi nhau í ới, tiếng cười giòn tan của mấy cô thiếu nữ. Lúa được chất đầy trên những chiếc xe công nông hoặc trên những chiếc xe ba gác, theo những con trâu lục lừng về làng. Sau một buổi sáng làm việc vất vả nhưng trên khuôn mặt các cô bác nông dân rạng ngời hạnh phúc. Trong ánh nắng trưa, cánh đồng trở nên vắng lặng lạ lùng. Chỉ còn tiếng lúa xào xạc trong gió, và tiếng của vài chú chim lạc đàn nhao nhác gọi nhau.

Em yêu quê nội của em, yêu những cánh đồng quê bát ngát đem lại sự no ấm và hạnh phúc cho mọi người. Em thầm hứa sẽ cố gắng học giỏi, chăm ngoan để mỗi dịp hè về, em lại được ngắm những cảnh đẹp yên ả, thanh bình như thế này.

Bài làm 2

Tả cảnh đẹp Hồ Tây

Gió đưa cành trúc la đà

Tiếng chuông Trần Vũ, canh gà Thọ Xương

Mịt mù khói tỏa ngàn sương

Nhịp chày Yên Thái, mặt gương Tây Hồ

Đó là bài ca dao ca ngợi vẻ đẹp của Hồ Tây, Hà Nội. Chắc ai đến Hà Nội đã du ngoạn cảnh Hồ Tây! Đó là một cảnh đẹp làm tôi vô cùng yêu thích cũng như bao nhiêu du khách đến đây...

Có thể gọi Tây Hồ là một bức họa tuyệt vời với bao nhiêu truyền thuyết xa xưa. Ở nơi này có một cái gì đó sao mà thiêng liêng, cổ kính và dẹt nên phong cảnh hữu tình đến như vậy? Lòng người dạo cảnh xôn xang với những gì đã đi vào thời huyền sử xa xưa ghi lại những trang sử hào hùng của dân tộc ta. Đất nước ta tươi đẹp lắm cũng nên thơ lắm. Mỗi nơi là một cảnh đẹp, như Hồ Tây chẳng hạn. Đền Quan Thánh ở phía Bắc có vị thần oai dũng trấn giữ.

Có đến mới biết Tây Hồ bao gồm một loạt đền miếu, chùa chiền với lối kiến trúc thời vua chúa, hoàng gia nên rất độc đáo, có sắc thái nghệ thuật phong phú. Chẳng phải thế mà, ai đến đây cũng bị lôi cuốn bởi vẻ hấp dẫn làm xao động lòng người, gieo lại trong họ bao ấn tượng sâu đậm về một Tây Hồ như vậy. Cứ đi dọc theo bờ hồ, mặt đường Thanh niên, nếu là vào hè thì sẽ thấy một màu tím ngắt của hoa bằng lăng, cũng làm dịu đi cái nắng của thần Mặt trời. Chùa xưa có tên là Khai Quốc từ thời Lí Nam Đế, tức là chùa mở nước, nay gọi là chùa Trấn Quốc. Mọi người đến Tây Hồ không chỉ đến ngắm cảnh mà còn đến với tấm lòng thành kính. Nếu để ý, ta sẽ thấy ở mỗi góc cây trong chùa đều có vài nén hương của du khách như tỏ lòng thành. Hồ Trúc Bạch nước êm đềm. Hàng liễu rủ thướt tha, cây cối um tùm, tươi tốt, che rợp bóng. Lại thêm mấy gốc si già, gốc đa cổ kính rêu phong như từng chứng kiến huyền thoại dẹt nên truyền thuyết về kinh đô Thăng Long – Hà Nội ngàn năm văn hiến. Tiếp đến là đình Yên Phụ. Mái tam quan cũng cách chẳng bao xa. Mái chùa cong, rêu phong phủ kín, còn ẩm hơi sương đêm.

Thế mới biết, mọi người nói chẳng sai chút nào. Hồ Tây quả là thật đẹp! Và vẽ cảnh quan Tây Hồ sẽ đẹp đến mức nào?

Hẳn là sẽ tuyệt vời lắm. Đi theo bờ hồ, ta gặp nhiều đình, chùa nữa như chùa Bà Đanh, chùa Thiên Niên,... Đó vẫn là những nét cuốn hút du khách thập phương.

Tôi mới đến Tây Hồ một lần thôi nhưng vẻ đẹp của Tây Hồ đã để lại trong tôi một cảm xúc khó quên. Nhiều người còn bảo Hồ Tây thực là “đanh bất hư truyền”. Sao nghe mà hay đến vậy, chân thành đến vậy. Năm tháng sẽ qua đi nhưng Tây Hồ sẽ vẫn còn in đậm trong lòng người Hà Nội nói riêng và bao du khách nói chung.

(Bài làm của Nguyễn Phương Thảo)

Bài làm 3

Vịnh Hạ Long

Đọc theo con tàu từ Hải Phòng đến Móng Cái chừng một giờ đường, ta sẽ thấy trước mắt cả một bức tranh tuyệt diệu: trên một diện tích rất rộng của mặt nước phẳng lặng trải đều những dãy núi đá vôi kích thước và hình dáng hết sức khác nhau. Ta có cảm giác cảnh tượng kỳ lạ này như do cây bút thần của một họa sĩ thiên tài tạo ra. Tàu tiếp tục đi, luồn lách giữa những đảo đá nhỏ. Tùy theo từng vị trí gần xa có mỏm giống một cái tháp chóp nhọn vút lên cao từ chiều sâu đáy biển, những mỏm đá khác giống như cánh buồm rộng lớn của những thuyền buồm đánh cá... Càng đi sâu hơn nữa vào vịnh, ta càng thấy vịnh đa dạng, phong phú, càng thấy màu sắc của người họa sĩ vĩ đại là thiên nhiên lộng lẫy hơn.

Trên những đảo nhỏ có rất nhiều hang động trong đó có hang thông suốt qua núi đá. Nếu đi thuyền vào trong động, bạn sẽ rơi vào một thế giới lạ kỳ. Từ những vòm đá cao nhất rủ xuống những dải thạch nhũ “cột băng” pha trộn đủ mọi màu sắc của cầu vồng, làm rung động lòng người bằng sự tuyệt mỹ của vô vàn những hình thù bằng đá mang sắc thái khác nhau: một số hình giống người, nhưng hình khác lại giống những động vật hoang đường, cây cối...

Hang đẹp nhất có lẽ là hang “Dấu gỗ”. Đây là cung điện với nhiều gian phòng, với nhiều tầng lớp ngoắt ngoẻo. Chỉ một giọt nước nhẹ rơi xuống từ những dải nhũ đá cũng đủ phá vỡ sự im lặng, tạo ra một âm thanh thú vị mang sắc thái giai điệu của mình, không khí trong lành ở hang tưởng như được bao phủ bằng bầu khí mát tràn trề.

Những khi trăng đêm tỏa sáng ta có cảm giác các hòn đảo nhỏ như ánh lên màu tím nhạt. Trên khắp các hòn đảo nhỏ như đều có những bụi cây mọc thấp lè tè phủ kín. Những lớp đất đá, nước biển mặn, những làn gió thổi quanh năm làm cho cây cối thấp lùn so với những cây khác cùng loại mọc trong rừng rậm.

Có tới hàng ngàn hòn đảo nhỏ trải khắp vịnh, chống giữ cho bờ vịnh lặng yên khi có những cơn sóng biển đổ về và tạo thành một hệ thống pháo đài tự nhiên, mà trong lịch sử đã nhiều lần được sử dụng để chống giặc ngoại xâm.

Mùa nào Hạ Long cũng tuyệt đẹp. Mùa xuân, những hòn đảo bị mờ đi trong làn khói mỏng lúc ẩn lúc hiện. Mùa hè, ngay từ sáng sớm tinh mơ nhiều đoàn thuyền với những cánh buồm đủ màu sắc đa dạng nối đuôi nhau ra khơi đánh cá và buổi chiều tà lại trở về với những khoang thuyền đầy ắp cá, món quà của biển cả.

Sức hấp dẫn và vẻ đẹp kỳ diệu của Hạ Long đã khiến cho nơi đây quanh năm luôn luôn là điểm hội tụ của khách du lịch, đặc biệt là khách du lịch nước ngoài. Mọi người đến đây tham quan nghỉ ngơi, tắm biển... Ai cũng cảm thấy khoan khoái, hài lòng trước vẻ đẹp của kỳ quan thứ tám trên thế giới này.

(Dàn bài Tập làm văn 6 – NXB GD, H, 2000)